

Forslag til Rådets forordning om fjerde ændring af forordning (EF) nr. 1626/94 om tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne i Middelhavet og fjerde ændring af forordning (EF) nr. 850/98 om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer

(2000/C 56 E/04)

(EØS-relevant tekst)

KOM(1999) 552 endelig udg. — 1999/0222(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 4. november 1999)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 3760/92 af 20. december 1992 om en fællesskabsordning for fiskeri og akvakultur ⁽¹⁾ er hovedformålene med den fælles fiskeripolitik at beskytte og bevare de levende marine akvatiske ressourcer;
- (2) Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT) henstillede på sit 11. ekstraordinære møde i Santiago de Compostela, Spanien, fra den 16. til den 23. november 1998, at der blev indført visse specifikke bestemmelser om sæsonbestemt forbud mod fiskeri efter tun og om mindstemål for landing af tun; disse bestemmelser er baseret på videnskabelige udtalelser; henstillingen trådte i kraft den 21. juni 1999;
- (3) EF er medlem af ICCAT; det er derfor nødvendigt at gennemføre disse henstillinger for at undgå for stort fiskeritryk på tun;
- (4) ved Rådets forordning (EF) nr. 1626/94 ⁽²⁾ af den 27. juni 1994 og Rådets forordning (EF) nr. 850/98 ⁽³⁾ af den 30. marts 1998 blev der fastsat mindstemål for tun i henholdsvis Middelhavet og region 1-5 i Atlanterhavet, bortset fra Skagerrak og Kattegat, og Det Indiske Ocean;

ved forordning (EF) nr. 1626/94 blev der fastsat sæsonbestemte fiskeriforbud i Middelhavet; disse forordninger bør derfor ændres —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I Rådets forordning (EF) nr. 1626/94 foretages følgende ændringer:

1. Artikel 3a, stk. 1, affattes således:

»1. Det er forbudt at drive notfiskeri efter tun:

- for fartøjer, der udelukkende eller overvejende fisker i Adriaterhavet, fra 1. maj til 31. maj i hele Middelhavet og fra 16. juli til 15. august i Middelhavet, bortset fra Adriaterhavet
- for fartøjer, der udelukkende eller overvejende fisker i Middelhavet, bortset fra Adriaterhavet, fra 16. juli til 15. august i hele Middelhavet og fra 1. maj til 31. maj i Adriaterhavet.

Medlemsstaterne sørger for, at alle fartøjer, der fører deres flag eller er registreret i dem, omfattes af ovennævnte bestemmelser.

Ved anvendelsen af denne forordning afgrænses Adriaterhavet med syd af en linje, der går fra den albansk-græske grænse til Cape Santa Maria-Leuca.«

2. Følgende tekst erstatter de tilsvarende dele i bilag IV til forordning (EF) nr. 1626/94:

»Arter	Mindstemål
Thunnus thynnus	70 cm eller 6,4 kg ⁽¹⁾

⁽¹⁾ EFT L 389 af 31.12.1992, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 171 af 6.7.1994, s. 1. Forordningen er senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 782/98 (EFT L 113 af 15.4.1998, s. 6).

⁽³⁾ EFT L 125 af 27.4.1998, s. 1. Forordningen er senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 308/1999 (EFT L 38 af 12.2.1999, s. 6).

⁽¹⁾ Ved utilsigtet fangst gælder bestemmelserne i artikel 8, stk. 3, dog ikke for fisk, der antalmæssigt udgør højst 15 %, og som vejer mellem 3,2 kg og 6,4 kg.«

Artikel 2

Artikel 3

Følgende tekst erstatter de tilsvarende dele i bilag XII til Rådets forordning (EF) nr. 850/98:

»Arter	Mindstemål
Tun (<i>Thunnus thynnus</i>) ⁽¹⁾	6,4 kg eller 70 cm

⁽¹⁾ Ved utilsigtet fangst gælder bestemmelserne i artikel 19, stk. 1, dog ikke for fisk, der antalmæssigt udgør højst 15 %, og som vejer mellem 3,2 kg og 6,4 kg.»

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.